

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.III.30.718/2010/10. szám

A Szegedi Ítéltábla Papcsák Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Papcsák Ferenc ügyvéd) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - dr. Kovács Tamás ügyvéd által képviselt **alperes neve (címe)** alperes ellen szerződésből eredő követelés iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. október hó 29. napján kelt 6.G.40.158/2010/11. számú ítélete ellen az alperes által 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 500.000 (Ötszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A nem jogi személy, Cg.... cégjegyzékszámmon nyilvántartott **(egyéni cég neve)** tulajdonosa az alperes.

A felperes, mint szállító és a **(egyéni cég neve)**, mint megrendelő között szállítási szerződés jött létre. A szerződés alapján a felperes baromfineveléshez szükséges tápot és kiegészítőket szállított az egyéni cég részére 2005. június 24. és 2005. október 14. napja között összesen 27.854.681 Ft összegben. A **(egyéni cég neve)** a vételárat nem fizette meg. Az alperes, mint a **(egyéni cég neve)** tulajdonosa és a felperes között 2005. október 19. napján engedményezési megállapodás jött létre, melyben a **(egyéni cég neve)**, illetőleg az alperes a **(P. Zrt.)-vel** szemben fennálló követeléséből 20.626.945 Ft-ot a

felperesre engedményezett. Az alperes az engedményezésre tekintettel 7.227.736 Ft és járulékai (a tartozáselismerő nyilatkozat keltének időpontjában összesen 8.844.098 Ft) erejéig tartozáselismerő nyilatkozatot is tett.

A felperes megkísérelte a **(P. Zrt.)** szemben érvényesíteni az engedményezéssel megszerzett követelést. A részvénytársaságot 2006. február 21., majd 2006. április 11. napján felszólította a követelés megfizetésére és 2006. december 22. napján a ...-i Bíróság előtt vele szemben fizetési meghagyásos eljárást kezdeményezett. Ezen eljárás arra tekintettel került megszüntetésre, hogy időközben a **(P. Zrt.)** ellen felszámolási eljárás indult. A felperes a felszámolási eljárásban hitelezői igényt jelentett be 20.626.945 Ft és járulékai erejéig. A felszámoló „F”, illetve „G” kategóriás, 40 napon belül bejelentett hitelezői igényként a követelést nyilvántartásba vette. A felszámoló 2010. július 7. napján közölte, hogy a felperesi hitelezői igény megtérülése a **(P. Zrt.)** vagyonából semmilyen összegben nem várható.

Az alperes a felperes felé fennálló tartozásából három részletben megfizetett összesen 1.736.006 Ft-ot. A felperesi teljesítés ellenértékéből így még jelenleg is megtérítetlen 26.118.675 Ft és járulékai.

A felperes keresetében 26.118.675 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a **(egyéni cég neve)** szállítási szerződésből eredő vételár tartozását csak kisebb részben fizette meg, és az engedményezésből sem térült meg semmi. Miután a **(egyéni cég neve)** nem helyezkedett alá a 2009. évi CXV. törvénynek, ezért az alperest, mint magánszemélyt terheli a tartozás.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes nem tett meg mindent annak érdekében, hogy a 20.626.945 Ft-os, felperesre engedményezett követeléshez hozzájusson, indok nélkül késlekedett a követelés érvényesítésével, így állt elő az a helyzet, hogy a felperes a rá engedményezett követelést nem tudta behajtani, ezáltal magát hozta olyan helyzetbe, hogy az alperesi tartozás ezen összeggel nem csökkenhetett. Hivatkozott továbbá az alperesi részteljesítésekre is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest 26.118.675 Ft és járulékai, valamint perköltség megfizetésére. Álláspontja az volt, hogy a felperes, valamint a **(egyéni cég neve)** között a Ptk. 379. § /1/ bekezdése szerinti szállítási szerződés jött létre. A felperes szerződészerűen teljesített, azonban az egyéni cég a vételár követelést részben a **(P. Zrt.)**-vel szemben fennálló követelése engedményezésével kívánta teljesíteni. Az engedményezés vonatkozásában a Ptk. 330. § /1/ bekezdése jön figyelembe, amely az engedményező tekintetében egyszerű kezesi felelősséget keletkeztet az engedményessel szemben az engedményezés fejében kapott ellenérték erejéig. Azt a peradatok igazolták, hogy a felszámolás alatt álló **(P. Zrt.)** vagyonából részben sem lehet kielégíteni az engedményezett követelést, mert arra nincs fedezet, ezért kizárólag a kezes marasztalása jöhet figyelembe. Nem fogadta el az alperes perbeli védekezését, ugyanis nem állapítható meg az, hogy a felperes késlekedett volna a

(P. Zrt.)-vel szembeni igényérvényesítéssel. A felperes az igényérvényesítéssel kapcsolatosan nem is mulasztott, ezért az a tény, hogy az engedményezett követelés a (P. Zrt.) felszámolási eljárásában fedezethiány miatt nem volt érvényesíthető, nem róható még részben sem az igényjogosult felperes terhére. Az alperes felelősségének alapjaként utalt az egyéni vállalkozásról szóló 1990. évi V. törvény 15. § /2/ bekezdésére, figyelemmel arra, hogy az egyéni cég a 2009. évi CXV. törvénynek nem helyezkedett alá. A kereseti követelés összecszerúségét az alperes nem vitatta, de azt egyebekben is megfelelően alátámasztották a felperes által becsatolt okirati bizonyítékok, amelyek szerint elszámolásra kerültek az alperes részteljesítései. Ezért a fennmaradó tőkekövetelés erejéig az alperest marasztalta. A késedelmi kamat vonatkozásában a Ptk. 298. § a./ pontja és 301/A. § /1/ és /2/ bekezdése alapján határozott, nem találta megállapíthatónak ugyanis a felperesnek a jogszabály rendelkezésétől eltérő megállapodásra vonatkozó hivatkozását, figyelemmel arra, hogy az egyéni cég részére kiállított számlákban kizárólag egyoldalú közlésként szerepeltette a felperes a törvényi mértéktől eltérő késedelmi kamatigényét.

Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését kérte. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a felperes a rá engedményezett követelés megfelelő időben történő érvényesítése érdekében nem tett meg minden szükséges intézkedést. Sérelmesek az elsőfokú ítélet megállapításai, hiszen a felperesnek a (P. Zrt.) felszámolásának elrendeléséig mindössze három alkalommal tett „alibi intézkedései” alapján alappal állapítható meg, hogy a felperes a ráruházott összeg beszedését elmulasztotta. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság elutasította azt a bizonyítási indítványát, hogy tanúként hallgassa meg (tanú neve)-et, aki az engedményezés idején a (P. Zrt.) felelős vezetőjeként dolgozott és aktívan közreműködött az engedményezés létrehozásában. Alappal vélelmezi az alperes, hogy az általa kért tanú meghallgatása esetén a megyei bíróság más döntésre jutott volna.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Hivatkozott arra, hogy az engedményezési szerződés objektív jogintézmény, melynek keretében nem jön számításba, hogy a feleknek milyen egymással a viszonyuk. Ha van egy elismert, de legalábbis nem vitatott követelés, akkor a megfizetés kötelezettsége terheli az adóst, és ebből a szempontból irreleváns, hogy ki a hitelező. Erre is figyelemmel az alperesi tanúbizonyítás iránti kérelem irreleváns. Hivatkozott arra, hogy az alperes bizonyítékokkal alátámasztotta igazolta, hogy minden rendelkezésére álló jogi lépést megtett, az igényérvényesítésével nem késlekedett. Ezért értelmezhetetlen a felperes számára, hogy az alperes mit ért „alibi intézkedés” alatt. A peres felek közötti jogviszonyban a Ptk. szabályai irányadók. E szerint az engedményező az engedményezett követelés erejéig kezesként felel. Az alperes kezesi felelősségét a

- 4 -

követelés átruházásakor nem zárta ki és a követelést nem bizonytalan követelésként ruházta át. Ilyen körülmények között felelőssége nem vitatható.

A fellebbezés **alaptalan.**

Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, az abból levont jogi következtetései is mindenben helytállóak. Helyesen állapította meg, hogy a felperes mint engedményes az engedményezett követelés behajtása érdekében a szükséges jogi lépéseket megtette, és miután az alperes kezési felelősségét a Ptk. 330. § /1/ bekezdése előírja, így a behajthatatlan követelés erejéig az alperes felelőssége az engedményezett követelésrész vonatkozásában fennáll. Az engedményezéssel nem érintett tartozás tekintetében pedig helyes az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy az alperes részteljesítéseinek megfelelő elszámolása mellett is fennáll még az alperesnek a felperes felé tartozása. Az alperes által meghallgatni kért tanú nyilatkozatai a jogvita szempontjából irrelevánsak lennének, ezért indokolt a bizonyítási kérelem elutasítása.

A fentiekre tekintettel az ítélőtábla az elsőfokú bíróság helyes ítéletét a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján helybenhagyta. Az alperes a másodfokú eljárásban is peresztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll a felperes jogi képviselétével összefüggésben felmerült, és az ítélőtábla által a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ és b./ pontja, /5/ és /6/ bekezdése, valamint 4/A. § /1/ bekezdése alapján megállapított a felperesi jogi képviselő által a másodfokú eljárásban kifejtett munkával is arányban álló ügyvédi munkadíjból. Az alperes személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelme jogerősen elutasításra került, az őt illető illetékfeljegyzési jog alapján - peresztestességére figyelemmel - az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a le nem rótt fellebbezési eljárási illeték viselésére.

Szeged, 2012. január 9. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró